

λέγεται ότι καθιστᾷ τὸν γαλλικὸν χάρτην ἀνώτερον τοῦ ἀγγλικοῦ ἢ ὀλλανδικοῦ.

Ἡ ἀξία τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων καὶ αἱ ἀγαθαὶ ιδιότητες τοῦ ὕδατος εἶναι κοινῶς γνωσταί. Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὸ ὕδωρ εἶναι πολυτιμότερον. Οἱ πίνοντες ὕδωρ εἶναι ἐν γένει μακροβιώτεροι, ὑπόκεινται ἥττον εἰς παρακμὴν τῶν διασπορτικῶν αὐτῶν δυνάμεων, ἔχουσι καλλιτέρους ὁδόντας, καὶ κανονικώτεραν ὁρεξιν οἱ ἢ πίνοντες πνευματώδη ποτά. Τὸ ρευστὸν τοῦτο εἶναι ἀναμφιδόλως οὐ μόνον κατ'ἀλληλον πρὸς κατάπαυσιν τῆς δίψης καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν ἀληθοῦς καὶ ὑγειοῦς πέψεως, ἀλλὰ καὶ βοηθεῖ ὡς κάλλιστα μακρὸν καὶ ἄνετον βίον.

τῆς γενικῆς συμπαθείας καὶ ἀνησυχίας, ὡς καλῶς εἶπεν ὁ πρύτανης τοῦ ἐν Ἀβερδὴν πανεπιστημίου ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λόρδου Βηκόνσφειλδ εἶναι οὐχὶ διότι ἦτο ἰσχυρὸς, διότι εἶχεν ἀπολέσῃ τὴν πολιτικὴν ἰσχύον του τότε, οὐχὶ ὅτι ἦ γείτομεγάλου κόμματος, οὐχὶ διότι ἐκοσμεῖτο δι' ὅλων τῶν τιμῶν, ἅς ἠδύνατο τὸ στέμμα νὰ χορηγήσῃ, ἀλλὰ διότι ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας περηκολούθησε καὶ εθαύμασε τὴν ἀκατάβλητον καρτερίαν καὶ δραστηριότητα μεθ' ὧν, ἀρξάμενος ἐκ ταπεινῆς θέσεως, ὑπερσπῆδ' ἔσπευσε μυρία προσκλήματα (ἐκαστὸν τῶν ὁποίων θὰ κατεσύντριβεν ἓνα κοινὸν ἄνθρωπον) καὶ ἔθεσεν αὐτὸν εἰς τὴν πρωτίστην θέσιν μεταξὺ τῶν Ἀγγλῶν πολιτικῶν.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΒΗΚΟΝΣΦΕΙΛΔ.

Ὁ θάνατος τοῦ Λόρδου Βηκόνσφειλδ συμβὰς τῇ 7 Ἀπριλίου ἀφῆκε κενὸν μεταξὺ τῶν ἐξόχων πολιτικῶν τῆς Ἀγγλίας τὸ ὅποιον θεωρεῖται μέγα καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Ὁ κ. Γλάστιν ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν τῆς Βουλῆς πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Βεστμίνστερ ἢ δὲ βασιλίσσα τῆς Ἀγγλίας οὐκ ἐπαύσατο φροντίζουσα περὶ τῆς πορείας τῆς ἀσθενείας του μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Ἠθέλησε μάλιστα, ὡς γράφουσιν αἱ ἀγγλικά ἐφημερίδες, νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἐξόχον πάσχοντα εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἐκρίθη παρὰ τῶν ἰατρῶν, ὡς ἀνάμενον, ὡς ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου τῆς ὑψίστης ταύτης τιμῆς, νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν μοιραίαν κρίσιν τῆς ἀσθενείας. Ὁ λόγος

ΜΕΛΙΣΣΟΤΡΟΦΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ.

Βασίμως πιστεύεται ὅτι δὲν ὑπάρχον μέλισσαι ἐν Ἀμερικῇ πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς παρὰ τῶν Εὐρωπαίων. Οἱ Ἰνδοὶ συμφωνοῦσιν ὅτι τὸ μικρὸν ἐντόμουν τοῦτο οὐδέποτε εὗρηται μακρὰν τῶν περιχώρων τοῦ πολιτισμοῦ. Καθόσον ὁ πολιτισμὸς προέβαινε οἱ σκαπανεῖς αὐτοῦ ταχέως, ἔμαθον νὰ ἐκτιμῶσι τὸ μέλι· φυλὴ δὲ κυνήγων ἀνεφάνη, ἔργον ἔχουσα τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀγρίων μελισσῶν εἰς τὰς φωλεὰς αὐτῶν ἐντὸς παλαιῶν κορυμῶν δένδρων, ὅτε διὰ τοῦ καπνοῦ ἐξωθοῦντες τὰς μελίσσας, καὶ κόπτοντες τὸ δένδρον διὰ πελέκους, ἐλάμβανον τὰς κηρίθρας τὰς ὁποίας ἀπεκόμιζον μεθ' ἐκυτῶν ἐντὸς κάδων. Μόνον κατὰ